

[Kirsten Jacobsen]

»Vil ministeren tage initiativ til, at medarbejderrepræsentanternes antal i realkreditinstitutternes bestyrelser reduceres, således at lånerne får flertal?«

Begrundelse

Ifølge Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 62 af 5. marts 1982 har de ansatte ret til at vælge et sådant antal repræsentanter, at det svarer til mindst halvdelen af de øvrige bestyrelsesmedlemmer med undtagelse af boligministerens repræsentant.

Hvis ikke ovennævnte bestemmelse laves om, vil lånerne aldrig få flertal i den forening, de selv ejer. Det er udemokratisk, og det lever slet ikke op til de løfter, der i august kom fra statsministeren om øget indflydelse til lånerne.

Svar (19/3 91):

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Aktieselskabslovens bestemmelser om medarbejderrepræsentanter i selskabets bestyrelse fremgår af lovens § 49, stk. 2. Det hedder her:

»Bestyrelsen vælges af generalforsamlingen, medmindre valget efter § 59, stk. 3, skal foretages af repræsentantskabet. Vedtægterne kan tillægge offentlige myndigheder eller andre ret til at udpege 1 eller flere medlemmer af bestyrelsen. I selskaber, der i de sidste tre år har beskæftiget gennemsnitligt mindst 50 arbejdstagere, har selskabets arbejdstagere ret til herudover blandt disse og i overensstemmelse med § 177 at vælge et antal medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse svarende til halvdelen af det antal bestyrelsesmedlemmer, der vælges efter 1. og 2. pkt., dog mindst 2 medlemmer. Såfremt det antal bestyrelsesmedlemmer, der skal vælges, ikke udgør et helt tal, skal der ved anvendelse af 3. pkt. afrundes opad.«

Aktieselskabslovens bestemmelser vedrørende disse forhold (kapitel 9) gælder for realkreditinstitutter organiseret som foreninger eller fonde, jf. realkreditlovens § 20, stk. 1, ligesom de tilsvarende bestemmelser også gælder for eksempelvis sparekasser, der ikke er organiseret som aktieselskab.

Der er således tale om en bestemmelse, der anvendes bredt i erhvervslovgivningen, og jeg finder ikke, at der er særlige forhold på realkreditområdet, der taler for, at lovgivningen vedrørende disse forhold skulle afvige fra den generelle erhvervslovgivning.

Det skal i øvrigt bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at repræsentanter for realkreditinstitutternes låntagere kan udgøre et flertal af bestyrelsen.

Spm. nr. S 337

Til trafikministeren (12/3 91) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forpligtelser DSB har i forbindelse med besejlingen af Kalundborg-Samsø-overfarten, og hvorledes sejladsen vil blive varetaget i fremtiden?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen skal færgen M/F »Kalundborg« ophøre med sejladsen inden længe. Ligeledes forlyder det, at M/F »Najaden« skal indsættes på overfarten.

Dette vil medføre en længere sejtid og dårligere muligheder for Samsøboerne i fremtiden.

Disse planer forekommer spørgeren at være i modstrid med bl.a. EF's planer om at bevare øsamfundenes muligheder for at bevare arbejdspladser og dermed antallet af faste beboere, for at øsamfundene ikke skal overleve alene som rekreationsområder, hvor besøgende typisk kun vil opholde sig 2-3 måneder om året.

Svar (20/3 91):

Trafikministeren (Ikast):

DSB har ingen nærmere fastlagte forpligtelser i forbindelse med besejlingen af Kalundborg-Samsø-overfarten, som DSB overtog fra DFDS i 1914. Overfarten giver i dag et driftsunderskud i størrelsesordenen 10 mio. kr. om året.

Da driften af overfarten mellem Århus og Samsø blev indstillet i 1979, påtog DSB sig en forpligtelse til at udføre erstatningssejlad på denne overfart, såfremt den private rute mellem Hou og Sælvig på grund af is må indstille driften.

Om den fremtidige besejling af Kalundborg-Samsø-overfarten kan jeg oplyse, at den nuværende færge »Kalundborg«, som er DSB's ældste færge, er nedslidt og teknisk forældet, og at en udskiftning af færgen derfor er nødvendig.

I forbindelse med indsættelsen af nye færger på Helsingør-Helsingborg-overfarten i november 1991 får DSB tre jernbanefærger i over-